

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-247/17 Denis Raugevicius

[žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Korkein oikeus (Finsko)]

„Řízení o předběžné otázce – Občanství Evropské unie – Články 18 a 21 SFEU – Žádost, zaslaná členskému státu třetí země, o vydání občana Unie, státního příslušníka jiného členského státu, který využil svého práva volného pohybu v prvně uvedeném členském státě – Žádost podaná za účelem výkonu trestu odnětí svobody, a nikoli za účelem trestního stíhání – Zákaz vydávání, který se uplatňuje pouze na vlastní státní příslušníky – Omezení volného pohybu – Odůvodnění založené na zabrání tomu, aby čin zůstal nepotrestán – Proporcionalita“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 13. listopadu 2018

1. *Občanství Unie – Ustanovení Smlouvy – Osobní působnost – Státní příslušník členského státu, který má i státní příslušnost třetí země – Zahrnutí*

(Články 20 a 21 SFEU)

2. *Občanství Unie – Právo na volný pohyb a pobyt na území členských států – Žádost třetího státu adresovaná členskému státu o vydání občana Unie, jenž je státním příslušníkem jiného členského státu a využil svého práva volného pohybu v prvně uvedeném členském státě – Žádost o vydání pro účely výkonu trestu odnětí svobody – Dožádaný členský stát, který zakazuje vydávat své vlastní státní příslušníky pro účely výkonu trestu a umožňuje odpykání trestu uloženého v zahraničí na svém území – Povinnost tohoto členského státu zacházet s občany Unie, kteří mají trvalý pobyt na jeho území, stejným způsobem, jakým zachází s vlastními státními příslušníky*

(Články 18 a 21 SFEU)

3. *Občanství Unie – Právo na volný pohyb a pobyt na území členských států – Žádost třetího státu adresovaná členskému státu o vydání občana Unie, jenž je státním příslušníkem jiného členského státu a využil svého práva volného pohybu v prvně uvedeném členském státě – Povinnost ověřit záruky stanovené článkem 19 Listiny základních práv Evropské unie*

(Listina základních práv Evropské unie, článek 19)

1. Viz znění rozhodnutí.

(viz bod 29)

2. Články 18 a 21 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že v případě žádosti třetí země o vydání občana Evropské unie, který využil svého práva volného pohybu, nikoli pro účely stíhání, nýbrž pro účely výkonu trestu odnětí svobody, má dožádaný členský stát, jehož vnitrostátní právo zakazuje

vydávat mimo Unii vlastní státní příslušníky pro účely výkonu trestu a stanoví možnost odpykat na jeho území trest uložený v zahraničí, povinnost zacházet s tímto občanem Unie, má-li na jeho území trvalý pobyt, stejným způsobem, jakým v oblasti vydávání zachází s vlastními státními příslušníky.

Vzhledem k tomu, jak bylo připomenuto výše v bodě 33 tohoto rozsudku, že vydání může zabránit nebezpečí nepotrestání státních příslušníků jiných členských států než dožádaného členského státu a vnitrostátní právní úprava dotčená ve věci v původním řízení umožňuje vydávat státní příslušníky jiných členských států než Finské republiky, je třeba se zabývat proporcionalitou této právní úpravy a ověřit, zda neexistují jiná opatření umožňující dosáhnout tohoto cíle stejně účinně, která by ale do svobody pohybu těchto státních příslušníků zasahovala v menší míře (rozsudek ze dne 6. září 2016, Petruhin, C-182/15, EU:C:2016:630, bod 41), přičemž bude třeba zohlednit všechny skutkové i právní okolnosti věci.

V této souvislosti je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury je status občana Unie předurčen k tomu být základním statutem státních příslušníků členských států (viz zejména rozsudky ze dne 20. září 2001, Grzelczyk, C-184/99, EU:C:2001:458, bod 31; ze dne 8. března 2011, Ruiz Zambrano, C-34/09, EU:C:2011:124, bod 41, a ze dne 5. června 2018, Coman a další, C-673/16, EU:C:2018:385, bod 30). Všichni občané Unie se tedy mohou dovolávat zákazu diskriminace na základě státní příslušnosti uvedeného v článku 18 SFEU ve všech situacích spadajících do věcné působnosti unijního práva, přičemž tyto situace zahrnují, stejně jako ve sporu v původním řízení, výkon základní svobody pohybu a pobytu na území členských států přiznané článkem 21 SFEU (viz rozsudky ze dne 4. října 2012, Komise v. Rakousko, C-75/11, EU:C:2012:605, bod 39, a ze dne 11. listopadu 2014, Dano, C-333/13, EU:C:2014:2358, bod 59). Dále je třeba shledat, že i když je s ohledem na neexistenci unijních právních pravidel upravujících vydávání státních příslušníků členských států do Ruska nadále v pravomoci členských států přijímat taková pravidla, jsou tyto členské státy povinny při vykonávání této pravomoci dodržovat unijní právo, zejména zákaz diskriminace stanovený v článku 18 SFEU a svobodu pohybu a pobytu na území členských států zaručenou v čl. 21 odst. 1 SFEU.

Vzhledem k cíli zabránit nebezpečí, že pachatelé trestných činů zůstanou nepotrestáni, se přitom finští státní příslušníci na straně jedné a státní příslušníci jiných členských států, kteří mají ve Finsku trvalý pobyt, čímž dokládají jednoznačný stupeň začlenění do společnosti tohoto státu, na straně druhé nacházejí ve srovnatelné situaci (obdobně viz rozsudek ze dne 6. října 2009, Wolzenburg, C-123/08, EU:C:2009:616, bod 67). Články 18 a 21 SFEU tudíž vyžadují, aby se na státní příslušníky jiných členských států, kteří mají ve Finsku trvalý pobyt a ve vztahu ke kterým podala třetí země žádost o vydání pro účely výkonu trestu odnětí svobody, vztahovalo pravidlo zakazující vydávání finských státních příslušníků a aby si mohli za stejných podmínek jako finští státní příslušníci odpykat trest na finském území.

(viz body 40, 43–47, 50 a výrok)

3. Viz znění rozhodnutí.

(viz bod 49)